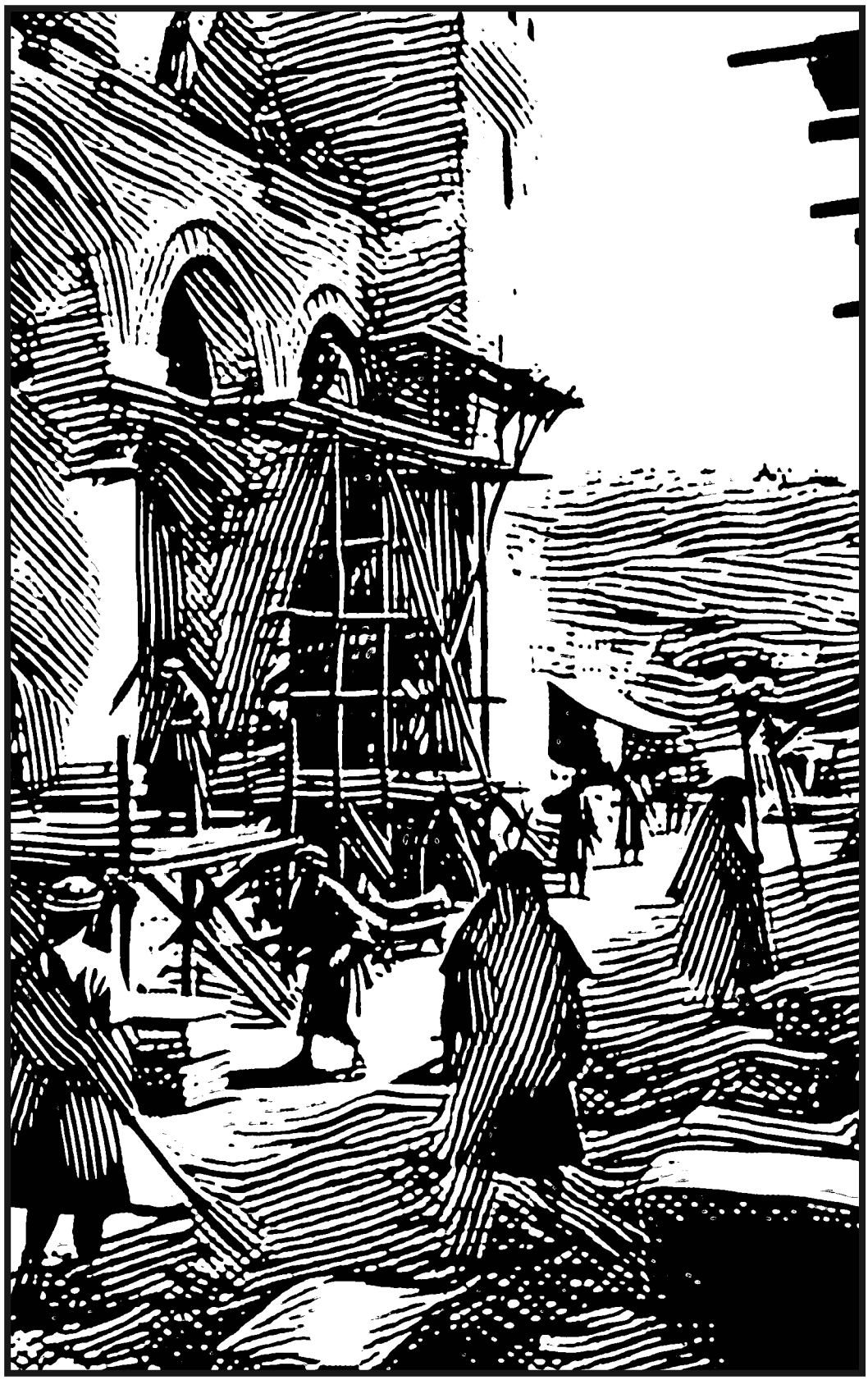

MOSJE EN AIA

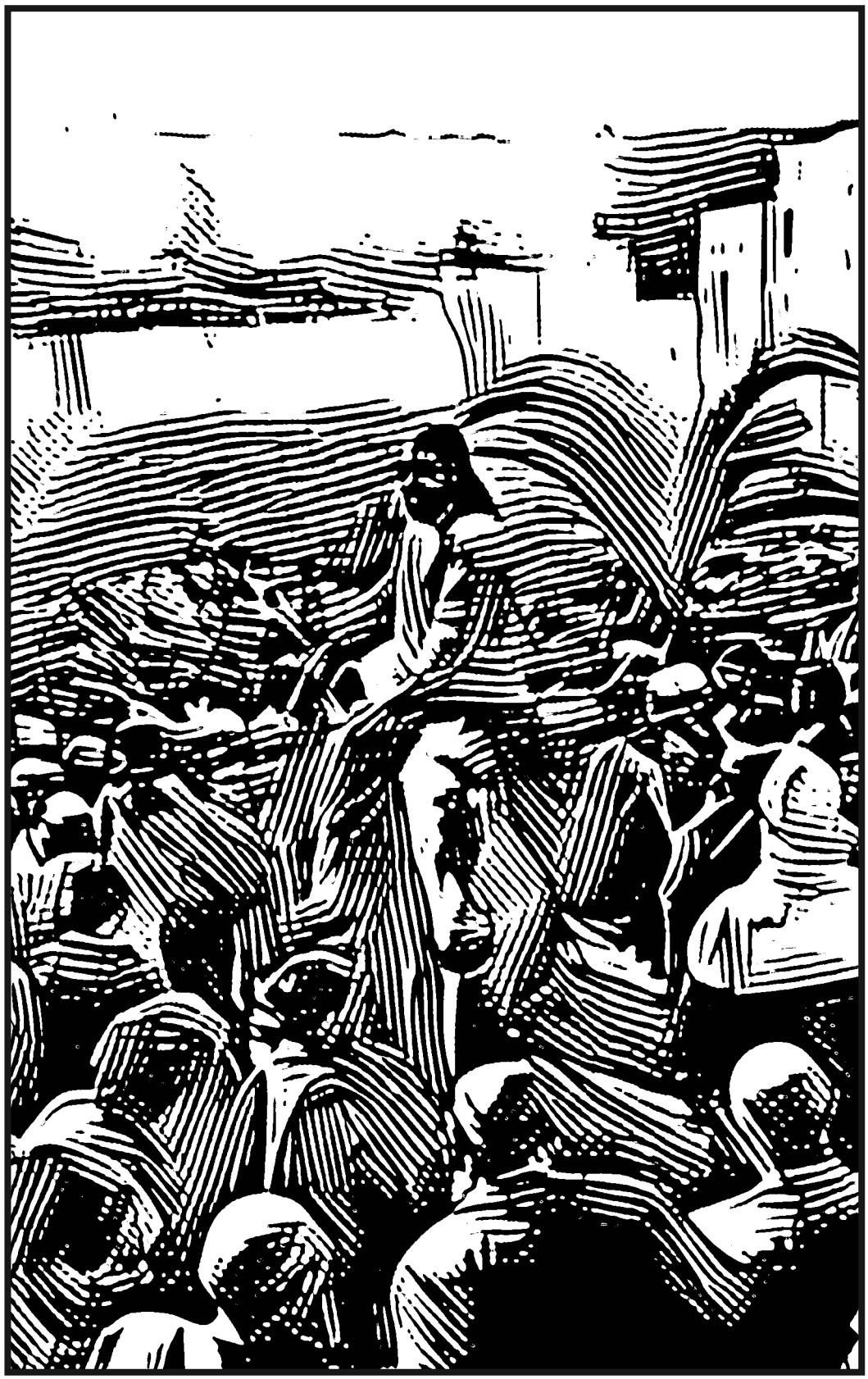
Jonatan Beeftink

2000

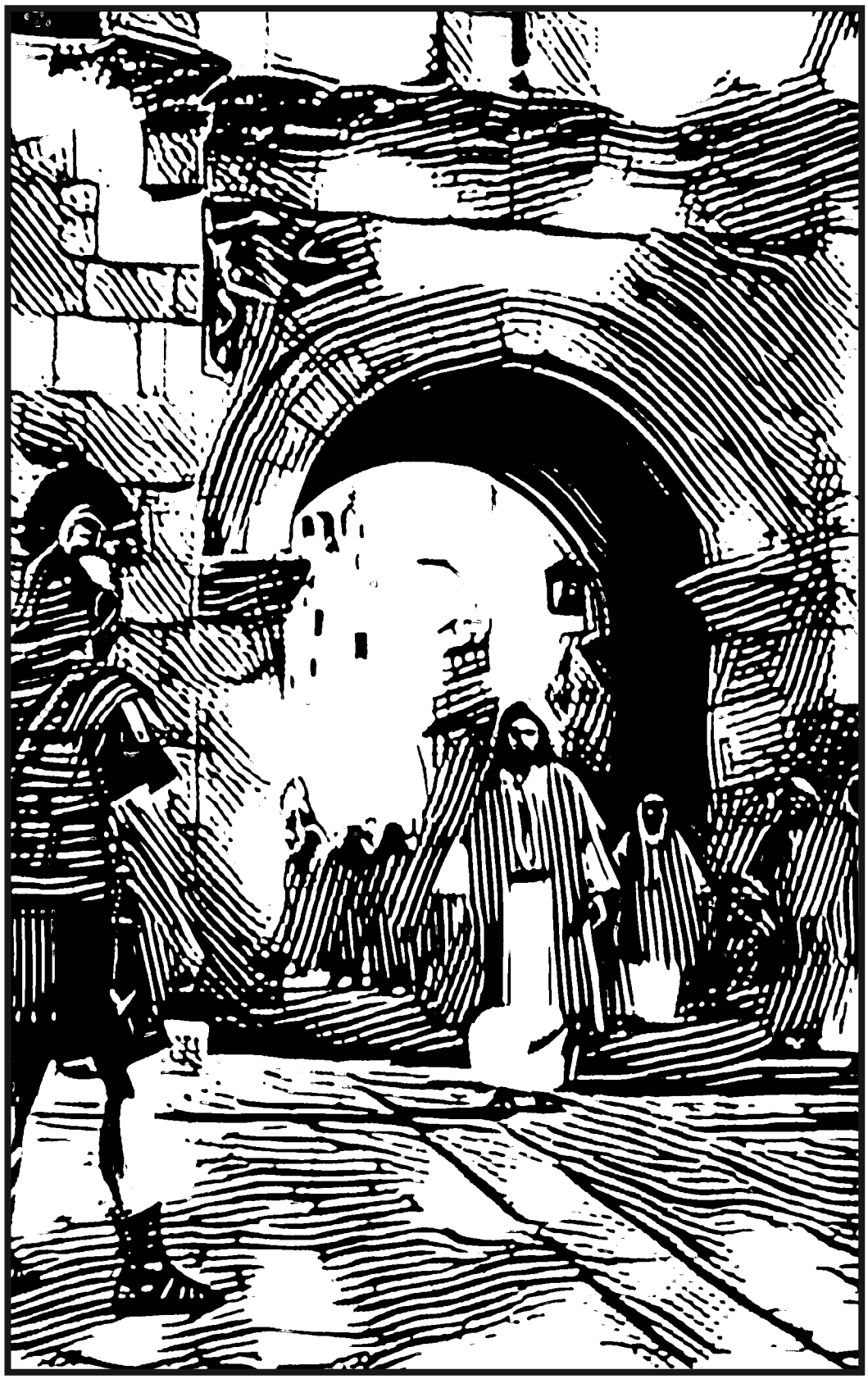
DE KONING

"De Koning komt eraan!" klonk het tussen de huisjes van Jerusalem. "De Koning komt!"
Het was zondag, de eerste dag van de week. De rustdag was voorbij en Mosje en Aia waren net naar buiten gegaan om te spelen. Ze werden bijna omvergelopen door de roepende man.
"De Koning komt? Koning Jesus?" riep Mosje hem achterna.
"Ja!" riep de man voor zich uit.
Een grote lach kwam op Mosjes gezicht.
"Dat moeten we papa gaan vertellen!" zei hij tegen Aia.
"Ja, rennen!" riep Aia blij.
Papa Elazar werkte.
Hij was een bouwer en was nu met anderen bezig het paleis van Herodes op te knappen voor het komende Paasfeest.
"Papa!" riep Mosje al vanuit de verte.
"Papa Elazar!" hielp Aia met roepen.
Papa Elazar was niet haar vader. Haar vader was doodgegaan. Maar Mosjes vader noemde ze ook papa: papa Elazar.
Bij de buitenmuur van het paleis riepen ze naar boven:
"Papa Elazar! De Koning komt!"
Eindelijk zagen ze een klein hoofdje over de rand van het dak naar beneden kijken.
"Ha jongens! Wat is er?" riep hij.
"Papa Elazar!" riepen Mosje en Aia in koor. "Koning Jesus komt eraan!"
"Waar?" riep papa Elazar met blije ogen.
Hij wachtte niet op antwoord en verdween weer op het dak.
Even later stond hij hijgend beneden, nog bezig zijn jas aan te trekken.
"Kom jongens," zei hij blij, "gauw op het lawaai af!"
Het was echt een hard lawaai in de verte, uit de richting van de schaapspoort. Met blije kriebels in hun buik renden Mosje en Aia achter papa aan.

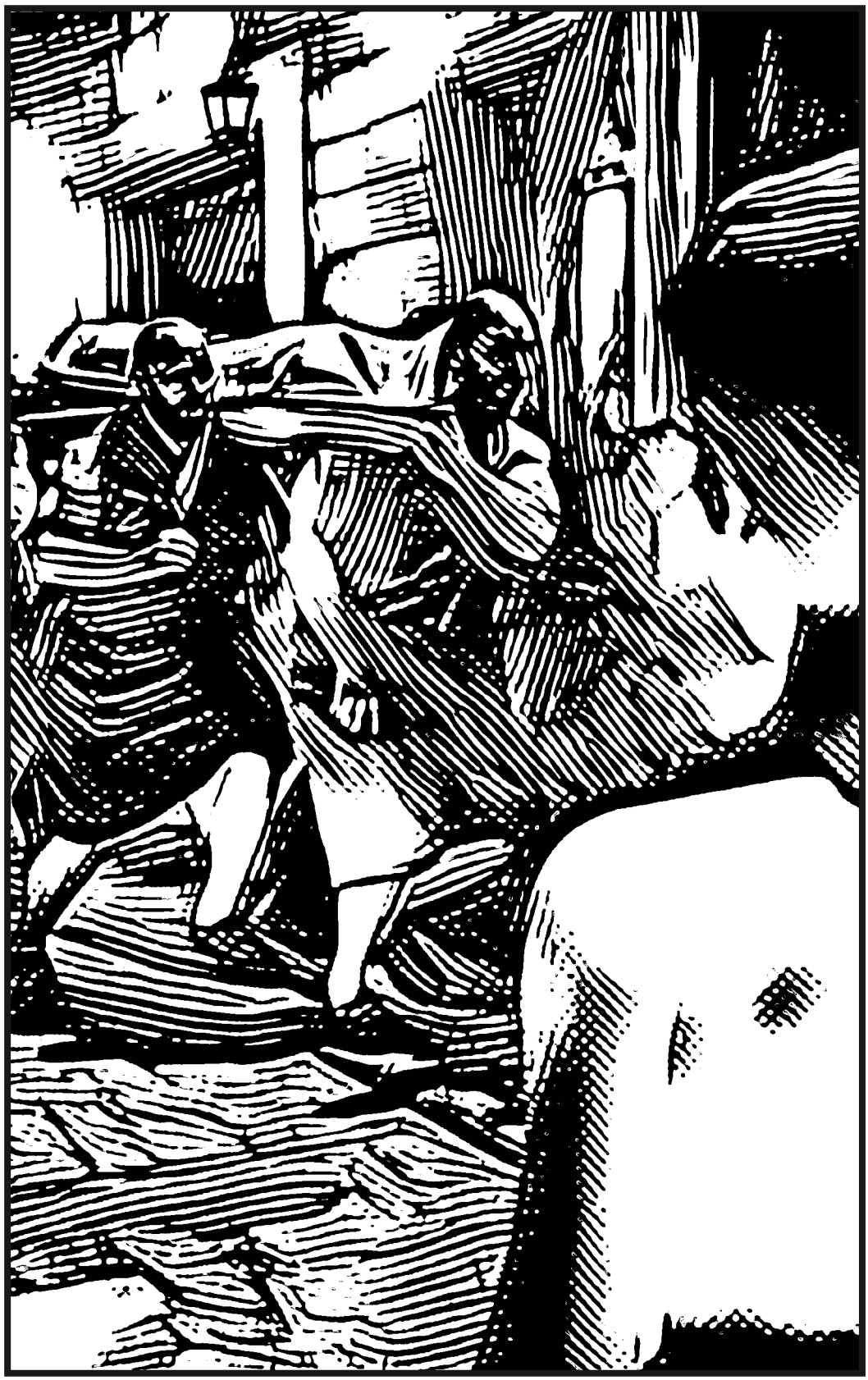
Papa hield heel veel van koning Jesus. Vorig jaar was Mosjes zusje Simma heel ziek geworden, maar Jesus had haar genezen. Papa had gezegd dat Jesus de Koning was. Maar niet iedereen geloofde dat.
Het geluid werd steeds sterker. Nog één hoekje om en daar.. daar kwam het lawaai vandaan! Daar, aan het eind van het steegje konden ze de mensen zien staan roepen en zwaaien.
"Kom jongens!" zei papa Elazar. "Allebei op een arm!"
Gelukkig was papa Elazar heel sterk, want er stonden zoveel mensen dat Mosje en Aia niets konden zien. Op zijn arm konden ze Jesus aan zien komen. Ze waren nog net op tijd, want Hij was er al bijna.
"Hoera voor onze Koning!" bulderde papa.
Het trilde helemaal door Mosje en Aia heen. Wat had papa Elazar toch een sterke stem.
Nu was Jesus vlakbij.
"Leve koning Jesus," riep Mosje.
"Lieve Koning Jesus!" riep Aia.
Het leek even of Koning Jesus hen recht in de ogen keek. En dan was Hij alweer voorbij.
"Het leek wel of Hij gehuild had," zei Aia.
"Vast omdat Hij heel blij is," lachte papa Elazar.
"Gaan we erachteraan, papa?" vroeg Mosje.
Papa keek naar de mensen.
"Veel te druk joh, daar komen we nooit door," zei hij. "Bovendien moet ik snel weer aan het werk: over een paar dagen komt Herodes voor het feest naar zijn paleis en dan moet het klaar zijn!"
Mosje en Aia keken droef.
"Maar ik denk..," zei papa Elazar troostend, "..ik denk dat Koning Jesus dit Paasfeest wel eens echt Koning kon worden!"

Maandag. Mosje wilde zo graag naar de Koning toe, maar hij mocht niet. Aia moest haar moeder helpen alles klaar te maken voor het feest. Mosje moest naar school en 's middags moest hij op zijn zusje Simma passen. De hele dag probeerde hij weg te komen.

Weet je wat? dacht hij toen zijn moeder weg was. Ik neem Simma mee naar Aia's huis. Gaan we gewoon even haar moeder gedag zeggen!
Met zijn zusje aan de hand kwam hij bij Aia's huis. Ze woonde in dezelfde straat.
"Hallo tante Malka!" zei hij vrolijk.
"Hee, wat doe jij hier?" vroeg Aia's moeder.
"O," zei Mosje, "ik ga zo weer terug, alleen even gedag zeggen."
"Nou," zei Aia's moeder, "dat is dan aardig van je."
"Tante Malka," zei Mosje, "hebt u gehoord dat Jesus in Jerusalem is en dat Hij op het Paasfeest misschien Koning wordt?"
"Koning?" zei Aia's moeder spottend. "Dat zullen de Romeinen leuk vinden!"
Natuurlijk. De Romeinen.. Die waren de baas in Jerusalem. En in heel de wereld. Die zouden het nooit goed vinden als Jesus Koning werd..
"Misschien gooit Jesus ze het land uit!" antwoordde Mosje.
"Ben je mal," zei Aia's moeder beslist. "Hij heeft toch geen leger!"
Soms kon Aia's moeder toch zo onaardig zijn. Mosjes moeder had gezegd dat dat was sinds Aia's vader dood was. Maar Mosje vond het toch niet leuk. Hij ging gauw terug naar huis.
"Dag Aia," zei hij tegen Aia die in de hoek zat te werken.
"Dag Mos," zei Aia, en Mosje liep met Simma aan zijn hand terug naar huis.

"Mevrouw Benszoon! Mevrouw Benszoon!" klonk plotseling een schreeuwende man toen Mosje vlakbij de deuropening van zijn huis was.
Binnen zag hij zijn moeder. Ze was al terug.
"Mevrouw Benszoon!" riep de man weer en hij stormde het huis binnen.
Mosje kon nog net aan de kant gaan of hij zou omver gelopen zijn.
"Mevrouw Benszoon," zei de man hijgend, "het is uw man, Elazar."
"Wat is er met Elazar?" gilde Mosjes moeder.

"Hij is..," zei de man.
Om de hoek kwam een groep half rennende mannen aangestormd. Ze droegen iemand en hijgden heel erg.
"Hij is niet dood!" gilde Mosjes moeder.
"Elazar is van het dak gevallen, het spijt ons..."
"Nee!"
Mama Hanna gilde en gilde.
"Papa!" riep Mosje.
Hij liet zijn zusje los en rende op de mannen af. Zijn hart bonkte in zijn keel en zijn ogen sprongen vol tranen.
"Gauw naar binnen jongen," zei een man.
Mosje zag door zijn tranen heen hoe een grote man voorbij gedragen werd. Het was echt zijn vader. Papa Elazar was dood..
Hij rende achter de groep aan het huis in.
Het duurde niet lang of het huis was vol treurende en huilende vrouwen. Mama hing snikkend in de armen van Aia's moeder. Ze huilde heel hard en Mosje kon ook niets anders dan huilen. Oma was gekomen en hield Simma stevig vast. Papa Elazar lag op bed. Hij bewoog niet. De mannen stonden om hem heen en baden.
Mosje bad ook.
"Mijn Heer, wilt U papa weer levend maken?"
Toen bedacht hij zich dat Jesus in Jerusalem was.
Ik moet Jesus vinden! dacht hij bij zichzelf. Jesus kon papa weer levend maken!
Het was al laat. Papa Elazar kon pas de volgende dag begraven worden. Hij had dus nog tijd.
Mosje wilde het huis uitglippen, maar mama Hanna stak haar arm naar hem uit. Hij moest bij haar komen zitten. Van slapen zou die nacht niet veel komen. Van zoeken naar Jesus helemaal niets.

Op dinsdag werd papa Elazar begraven. Er waren veel mensen op de begrafenis. De vrouwen huilden heel hard en Mosje moest ook steeds huilen. Maar hij hoopte nog steeds op Jesus.
"Aia," fluisterde hij toen ze naast hem stond, "we moeten Jesus vinden. Hij kan papa weer levend maken!"

"Ja," fluisterde Aia terug.
Maar ze mochten niet weg. De hele dag moest Mosje in de buurt van zijn moeder blijven.
Pas op woensdagmiddag lukte het hem om bij de verdrietige mensen weg te komen.
Hij zocht op alle plaatsen die hij kende. In de straten van Jerusalem en op het tempelplein. Maar Jesus vond hij niet. Hij moest wel opgeven. Papa was nu een paar dagen dood. Misschien kon Jesus nu ook niets meer doen.

Donderdagavond begon het feest van de broden zonder gist. Ze moesten vieren dat Israël vroeger door God uit Egypte gered was. Maar mama Hanna zei:
"Mijn leven is alleen nog maar woestijn."
Dat vond Mosje ook.
En toch hoopte hij dat Koning Jesus plotseling voor hem zou staan, mét papa Elazar. Maar wat hij hoopte gebeurde niet.

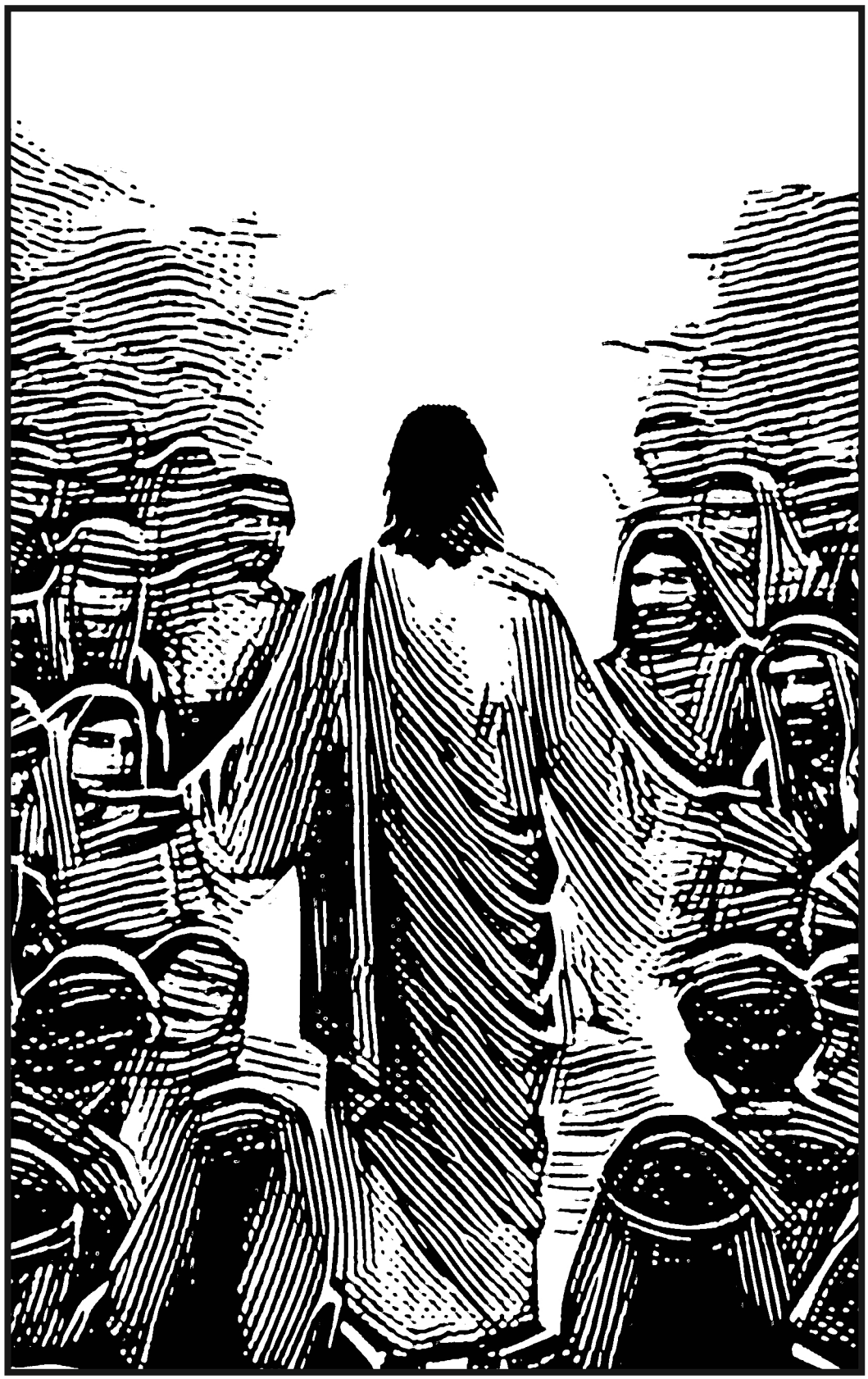
Ineens, op vrijdag, was Jesus gevonden.
"Jesus wordt gekruisigd! Het laatste nieuws!" riep iemand terwijl hij door de straten rende.
Jesus wordt gekruisigd! Het ging als een schok door Mosje heen. Dan was alles dus voorbij! Papa Elazar zou niet meer levend worden. Jesus zou geen Koning worden. Wat was er gebeurd?
Mosje wist nu wel waar hij Jesus kon vinden: op Golgota, die vreselijke plek waar de Romeinen hun gevangenen aan houten kruizen hingen. Hij mocht daar van zijn moeder niet komen.
Wat moest hij doen? Jesus kon toch mensen genezen: misschien kwam Hij wel van het kruis af!
Hij besloot in zijn eentje naar Golgota te gaan.

"Huh..!"
Mosje schrok verschrikkelijk en hij liet zich tegen een muur op de grond zakken. Net scheen de zon nog en nu was het plotseling helemaal donker geworden. Een rilling trok door zijn lijf. Hoe kon

dat nou? Het was tussen de middag, maar zo koud, zo griezelig donker. Was dat zijn straf omdat hij naar Golgota ging? Waar hij niet mocht komen?
Toch wilde hij naar Golgota. Daar was het al.
Golgota stond vol met mensen. Hij herkende in het donker één van Jesus' vrienden.
En daar in de verte drie kruizen. Jesus hing in het midden en er was een bord met letters boven Zijn hoofd gehangen.
Hij hing zo stil. Was Hij.. dood?
Bij de kruizen stonden soldaten.
Kijk, Jesus bewoog Zijn hoofd, Hij leefde nog. Maar wat Hij zei kon Mosje niet horen. Het was te ver weg en de mensen praatten maar. Ze zeiden nare dingen over Jesus, maar sommige goede.
Mosje werd zo verdrietig. Hij kon alleen maar huilen.
Opeens begon de grond waarop hij stond te beven. Stromende regen stortte uit de hemel. De mensen raakten in paniek en begonnen te rennen.
"Een aardbeving!" gilden ze.
Mosje schrok heel erg van al die grote bange mensen om hem heen en rende zo hard hij kon. Als ze maar niet over hem heen renden! Als hij maar niet viel!
Mosje rende en rende, struikelde, stond weer op. Hij kon niet meer.
"Here God, help me toch!" hijgde hij. "Ik.. ik..!"
Plotseling greep één van de rennende mensen hem met een sterke arm rond zijn middel. Hij voelde hoe hij opgetild werd. Toen werd alles zwart.

Vlakbij zijn huis werd Mosje weer wakker. De man zette hem neer. Het was vreselijk donker. De man nam hem mee naar binnen.
Toen was het voorbij. De hele wereld werd weer licht. Mosje keek naar mama Hanna die met Simma tegen de muur aangedrukt zat. Haar ogen stonden wijd open alsof ze heel erg geschrokken was. Ook haar mond stond open, maar er kwamen alleen piepjes uit. Ze keek naar de man achter hem. Mosje draaide zich om.
"Papa Elazar!" gilde hij. "Je leeft!"

Papa Elazar was in een paar stappen bij mama Hanna. Ze omarmden elkaar en huilden van geluk. Ook Mosje en Simma werden erbij getrokken.
"Hij leeft!" huilde papa. "Ik leef! En ik ben niet de enige!"
"Hoe kan dit allemaal!" snikte Mosjes moeder.
"Ik was in het dodenrijk," zei papa Elazar, "en plotseling werd iedereen die gelooft verzameld en toen kwam Koning Jesus binnen! Het was zo prachtig, zo geweldig! Al Zijn vrienden ging Hij meenemen uit het dodenrijk naar Zijn Koninkrijk, een nieuwe aarde, het paradijs!"
"Maar man," vroeg Mosjes moeder, "wat doe jij hier dan? Moet je nog terug?"
"Iedereen die deze week gestorven is mocht terug naar deze aarde om van Hem te vertellen dat Hij de grote Koning is, dat Hij God is! En er is meer! Ik zag Mak!"
Mak was Aia's vader die een paar jaar eerder dood was gegaan.
"We moeten naar Malka om het te vertellen!"
Het hele gezin rende naar het huis van Aia's moeder.
Toen zij papa Elazar zag viel ze flauw.
Even later werd ze weer wakker en kon papa Elazar vertellen dat hij haar man had gezien.

Het werd een groot feest, ook op de rustdag erna. Papa Elazar vertelde iedereen die het horen wilde wat hij had gezien.
Maar 's avonds, toen iedereen samen was, vroeg Simma:
"Papa, waarom wordt Koning Jesus Zelf niet levend?"
"Maar Hij leeft, Hij is nu in de Hemel, in Zijn Koninkrijk!" zei haar vader. "Later gaan we naar Hem toe!"
Maar Mosje dacht bij zichzelf: Koning Jesus kan toch niet in het graf zijn en tegelijk in de Hemel? Dus besloot hij de volgende morgen bij het graf te gaan kijken.

Het was zondagmorgen. Mosje ging op zoek, samen met Aia. Het duurde niet lang of iemand kon vertellen waar Jesus' graf was.
Het was in een mooie tuin. Toen ze er aankwamen hoorden ze

stemmen.
"Snel, verstop je!" fluisterde Mosje. "Misschien zijn het Romeinen."
Mosje en Aia doken in de struiken.
Zachtjes slopen ze dichterbij.
Ze zagen een vrouw. Ze praatte met iemand. Het was.. het was Koning Jesus!
Mosje wilde het liefst opspringen, maar hij durfde niet.
Toen rende de vrouw plotseling weg. Koning Jesus wilde ook weglopen. Misschien gaat Hij nu wel voor altijd naar Zijn Koninkrijk! dacht Mosje.
Hij sprong uit de bosjes en rende zo hard hij kon op Jesus af.
Aia rende achter hem aan.
"Koning Jesus, wacht!" riep hij.
Jesus draaide zich om.
Toen hij Mosje zag glimlachte Hij.
"Hallo kinderen," zei Jesus vriendelijk.
Verlegen stonden Mosje en Aia maar wat te draaien.
Toen zei Mosje:
"Dank U wel, grote Koning, dat U mijn vader weer levend hebt gemaakt."
"Graag gedaan," zei Jesus.
"Gaat het goed met mijn papa?" durfde Aia te vragen.
"Heel goed," zei Jesus. "Hij woont nu bij Mij in het paradijs en hij wacht tot jullie later ook komen."
"Mag mijn papa ook weer levend worden?" vroeg Aia snel.
"Wil je dat graag?" vroeg Jesus.
Er verscheen een brede lach op Aia's gezicht.
"Heel graag!" riep ze.
"Vooruit dan. Hij wacht thuis al op je!"
En terwijl de kinderen naar Aia's huis renden riep Jesus hen achterna:
"Als je in Mij gelooft dan zul je altijd leven, ook als je gestorven bent!"
Met een lach draaide de Koning Zich om en Hij vertrok.

